

Na co by se zeptal Hamlet

Projektanti i stavitelé dřevostaveb řeší tři zásadní otázky, které vyplývají ze stavebněfyzikálních vlastností dřeva. My jsem je položili architektovi Pavlu Horákovi z ateliéru Prodesi/Domesi.

1. Na trhu je celá řada materiálů vhodných pro fasády rodinných domů, od široké škály omítek až po různé deskové obkladové materiály. Je vhodné přiznat, či nepřiznat dřevěnou „podstatu“ stavby i na fasádě?

„Přiznat. Moderní dřevostavby představují skutečnou high-tech stavební technologii, za kterou se rozhodně investor nemusí stydět. Dřevěná fasáda ke dřevostavbě přirozeně patří a skrývat její podstatu pod omítku by byla škoda.“

2. Venkovní dřevěné obložení nedokáže v našich klimatických podmínkách nedotčeně odolávat zubu času. Někdo se rozhodne pro svědomitou pravidelnou údržbu, někdo se poddává přirozenosti. Otázka tedy zní: natírat, či nenatírat dřevěné fasády?

„Nenatírat. Stárnutí materiálu je přirozený proces. Je třeba počítat s tím, jak bude dřevěné obložení vypadat za 5 či 10 let. Za nejlepší řešení považuji jednorázovou chemickou úpravu, která materiál spolehlivě ochrání na několik let dopředu. Nátěry stárnutí dřeva nezastaví a každá jejich vrstva se na vzhledu obkladu projeví.“

3. Rubovou stranou výborných tepelněizolačních vlastností dřevostaveb bývá nedostatečná schopnost teplo akumulovat, což se často kompenzuje kombinací zděné a dřevěné konstrukce. Třetí otázka tedy zní: zdít, či nezdít v rámci dřevěné stavby? Jde to i jinak?

„Nezdít. Horší akumulační vlastnosti konstrukce dřevostaveb dokážou dostatečným způsobem vyvážit další vhodné zvolené materiály. Například lité anhydridové podlahy mají vynikající tepelněakumulační i akustické vlastnosti. V kombinaci se sádkartonovými stěnami tak i s dřevostavbou dosáhneme dostatečné tepelné akumulace. Zděnou konstrukci bych proto případně volil pouze jako estetický prvek – pokud je to požadavek investora.“

